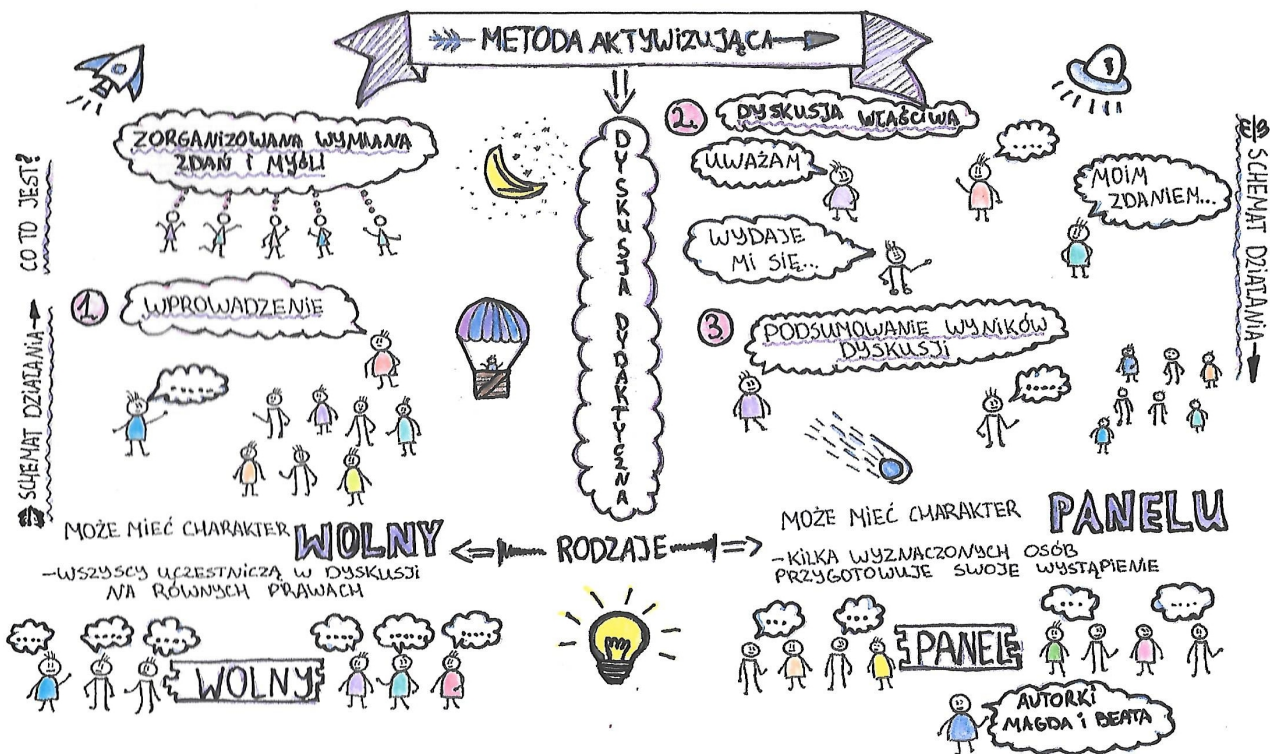

METODA INSCENIZACJI (TEATRALIZACJI RÓL)

Istota tej metody polega na inscenizacji pewnego zdarzenia, w której część uczniów przyjmuje na siebie role osób występujących w tym zdarzeniu (nauczyciel przydziela role zgodnie z przygotowanym scenariuszem), a pozostali są obserwatorami. Po inscenizacji rozpoczyna się dyskusja, w wyniku której powinno dojść do wspólnie uzgodnionej oceny zainscenizowanego problemu.

/Szłosek F., Wstęp do dydaktyki przedmiotów zawodowych, Radom 1995/

Istotnym czynnikiem w tej metodzie jest odtwarzanie przez uczniów zachowań jakiejś postaci, wcielanie się w nią, przejście na siebie jej roli. Inscenizacje o charakterze realnym służą do odtwarzania wydarzeń historycznych, biografii sławnych ludzi. Inscenizacje o charakterze fikcyjnym stosuje się w odtworzeniu bajek/ „Czy bajka to baśń? Szukamy cech różniących.” - Aleksander Fredro „Koguty” (klasa VI) - inscenizacja bajki w wykonaniu wybranych uczniów/ legend, utworów literackich, scen z życia / „Niezwykłe spotkanie” - Marcin Szczygielski „Klątwa dziewiętych urodzin” (klasa IV)- przygotowanie scenki, w której dwie osoby plotkują na temat trzeciej; „Mój klucz do szczęścia.”- Joanna Kulmowa „Co to jest radość?” (klasa V)- uczniowie pokazują sytuacje, w których przeżyli małą lub wielką radość; „Czy warto czytać książki?” – Hanna Łochocka „Książka czeka” (klasa IV)/. Celem tej metody jest poznanie czegoś nowego, zbliżenie się do świata drugiego człowieka, zrozumienie jego przeżycia, intencji, uczuć. Metoda ta ćwiczy umiejętność negocjowania, rozwijania zdolności empatii. Umożliwia odbiór wrażeń i emocji zarówno uczestnikom jak i obserwatorom.

Metaplan

Metaplan jest graficznym zapisem przebiegu dyskusji. Umożliwia postawienie diagnozy (oceny) określonej sytuacji. Wskazuje możliwości rozwiązania określonego problemu. Graficznym obrazem dyskusji jest plakat. Metoda ta wymaga od uczniów pewnej wiedzy i dojrzałości. Uczniowie pracują grupowo zgodnie z ustalonym planem. Pierwszy etap polega na zdiagnozowaniu problemu i zapisaniu go na tablicy. Następnie uczniowie odpowiadają na pytania: „Jak jest?”, „Jak być powinno?”, „Dlaczego nie jest tak, jak być powinno?”. Zapisują swoje odpowiedzi na kartkach. Nauczyciel zbiera kartki i umieszcza je w wyznaczonych miejscach plakatu. Po czym następuje wypracowanie wspólnych wniosków i rozwiązań problemu. Metaplan uczy analitycznego myślenia oraz twórczego rozwiązywania problemów.

F. Szlosek, Wstęp do dydaktyki przedmiotów zawodowych, ITE, Radom 1995

Metodą metaplanu zostały zrealizowane następujące tematy: Powstanie listopadowe, Odzyskanie niepodległości (klasa VI), Imperium Rzymskie (klasa V), Zamach majowy (klasa VII). Uczniowie odpowiadali na pytania badawcze: Czy powstanie listopadowe miało szanse powodzenia?, Jakie były źródła klęski?, Przed jakimi problemami stanęło odrodzone państwo polskie?, Jak można było uniknąć upadku cesarstwa rzymskiego?, Czy musiało dojść do przewrotu majowego? Wyjaśniono zasady pracy metodą metaplanu, podzielono uczniów na grupy 4-6 osób. Wypełnienie przez każdą z grup arkusza do zagadnienia. Zaprezentowanie po upływie wyznaczonego czasu gotowych arkuszy. Ustalenie na podstawie zgromadzonych informacji, co należało zrobić, aby powstanie nie upadło, lecz zakończyło się sukcesem, by poprawić sytuację odrodzonej Rzeczypospolitej, aby uniknąć upadku cesarstwa rzymskiego czy musiało dojść do zamachu majowego. Zapisano w zeszytach ustalone wspólnie z nauczycielem rozwiązania.

Izabela Nalewajk, Elżbieta Suwińska